

10. De wil van de Vader (Matt.7:21-29).

Algemeen:

In het laatste gedeelte, de verzen 21 t/m 29, worden we voor de beslissende keus gesteld: wat doen we met de woorden van de Heer Jezus?

In het eerste gedeelte, de verzen 21 t/m 23, is er sprake van een groep mensen die Christus aanspreken met Here, Here. Maar duidelijk is dat Hij in werkelijkheid hun Heer niet is. Ze hebben nooit een persoonlijke relatie met Hem gehad en het zijn in werkelijkheid werkers der wetteloosheid. Ze noemen de naam des Heren maar hebben nooit gebroken met de ongerechtigheid (2 Tim. 2:19). Het probleem hierbij is dat een aantal van deze mensen blijkbaar ook nog een bediening van wonderen hebben gehad. Het uitdrijven van boze geesten was blijkbaar niet alleen voorbehouden aan de volgelingen van de Heer Jezus hoewel het niet altijd lukte (Matth. 12:27, Marc. 9:38-40, Hand. 19:13-16). Het is dus mogelijk om:

een 'gelovige' te zijn;

Christus aan te spreken als Here (dus, in zekere zin, Zijn Naam te belijden);

te profeteren, boze geesten uit te drijven en vele krachten te doen in zijn naam;

en toch geen relatie met Hem te hebben en bij het laatste oordeel als een werker der wetteloosheid veroordeeld te worden. De vraag is natuurlijk om wat voor 'soort' mensen het hier gaat.

Het lijkt me dat we in de eerste plaats weer moeten denken aan de valse profeten uit het vorige gedeelte. Volgens Matth. 24:24 en 2 Thess. 2:9 en 10 zullen er in de eindtijd valse profeten optreden die grote tekenen en wonderen doen.

Toch geloof ik dat we de 'kring' nog ruimer moeten zien. Het gaat ook om die mensen die, hoewel ze blijkbaar doorgingen voor gelovigen, de wil van de Vader niet gedaan hebben. Ze hebben nooit werkelijk afgerekend met de zonde in hun leven en Christus de Heer van hun leven laten zijn!

In de verzen 21, 22 en 23 gaat het over het contrast tussen 'zeggen' en 'doen' in de verzen 24 t/m 27 is het contrast tussen 'horen' en 'doen' aan de orde [Stott, pag. 208]. Het horen en doen van de woorden van de Heer Jezus wordt vergeleken met het bouwen van een huis op de rots. In het parallelgedeelte in Lucas 6 staat er nog bij (vers 48): diep gegraven. Dit alles is veelbetekenend. Want het kan een tijd duren voordat het verschil zichtbaar wordt met de man die de woorden van de Heer Jezus ook hoort maar ze niet doet! Een noodweer kan 'nodig' zijn om uit te maken hoe het fundament ligt: op de rots of op het zand. Let erop dat het noodweer komt in de levens van beide mannen, zowel bij de 'dader des woords' alsook bij de 'slechts hoorder van het woord'. Maar dan blijkt ook het verschil! De eerstgenoemde blijft 'staan' maar het geloof van de ander leidt 'schipbreuk'. Hoe belangrijk is het om in 'rustige tijden' gehoorzaam te leven en je 'levenshuis' stevig te bouwen op de rots.

Het is uit de tekst niet duidelijk waar we bij noodweer aan moeten denken. In Palestina kunnen deze inderdaad zeer heftig zijn, maar het gaat natuurlijk om de geestelijke betekenis. Het meest voor de hand ligt om aan te nemen dat het om 'stormen des levens' gaat in welke vorm dan ook. Juist in moeilijke tijden blijkt dikwijls duidelijk hoe onze 'wortels' zijn. Toch kan een 'ramp' in ons leven ook weleens het begin van een zegen zijn. Ps. 119:67 zegt: "*Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik uw woord*".

Vers 28 en 29 vermelden dat de scharen versteld stonden over zijn leer omdat ze merkten dat Hij gezaghebbend was in tegenstelling tot wat ze gewend waren van hun schriftgeleerden. Wat was het verschil? De mening van Prof. Bruce [Stott, pag. 215] hierover is als volgt (enigszins vrij vertaald): "De schriftgeleerden spraken met gedelegeerde autoriteit (dus niet hun eigen autoriteit), de Heer Jezus sprak met eigen, goddelijke autoriteit." De autoriteit van de schriftgeleerden berustte op het kennen van de wet en de traditie en het onderwijs dat ze daarover gaven terwijl de autoriteit van de Heer Jezus van een heel andere orde was. Hij sprak weliswaar de leer van Zijn Vader (Joh. 7:16) maar toch steeds in de vorm van: Voorwaar, Ik zeg u (of iets dergelijks). De profeten uit het O.T. gebruikten: 'Zo spreekt de Heer' maar de Heer Jezus is **Zelf Heer**. Het horen en doen van Zijn woorden is gelijk aan het doen van de wil des Vaders (Matth. 7:21). Deze Heer Jezus zal ook op de dag van het oordeel de

rechter zijn en Zijn oordeel zal bepalend zijn voor al of niet het binnengaan van het Koninkrijk der hemelen (vers 21). De maatstaf zal zijn het al of niet doen van de wil van de Vader. Deze wil heeft Hij zo duidelijk onderwezen in de bergrede.